

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 5

forkastedes uden afstemning.

§§ 5 og 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes uden afstemning.

§ 7

vedtoges uden afstemning.

§ 8

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 om, at § 8 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes uden afstemning.

§§ 9 og 10

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

25) Forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til energiministeren:

»Hvilke initiativer vil regeringen tage til løsning af problemerne i elselskabet SEAS?«.

Af Riishøj (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 15/3 94. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/3 94).

Begrundelse

Riishøj (SF):

Jeg tror, baggrunden for denne forespørgsel

er velkendt. Den er i al sin enkelhed, hvordan vi skal håndtere en sag, hvor SEAS har oparbejdet et underskud på 230 mio. kr. på sideordnede aktiviteter, som i sin tid havde bred politisk tilslutning, men er løbet løbsk omkostningsmæssigt og har ført til, at vi i dag står over for den situation, at vi reelt skal tage stilling til, om SEAS skal nedlægges som selvstændigt selskab, eller om man skal forsøge sig med forskellige modeller, der kan føre til, at SEAS kan fortsætte, og skabe det nødvendige lovgrundlag herfor. Det er en alvorlig beslutning, det er en vigtig debat, og jeg venter spændt på ministerens svar.

Besvarelse

Energiministeren (Jann Sjursen):

Onsdag den 2. marts i år fik jeg i Folketingets spørgetid stillet en række spørgsmål af hr. Riishøj, og disse spørgsmål gik på, hvilke oplysninger jeg som minister kunne give om regeringens egne initiativer i den aktuelle situation vedrørende elselskabet SEAS.

Situation var på det tidspunkt den, at SEAS i starten af februar havde sendt en redegørelse til Folketingets Energipolitiske Udvalg om forholdene i selskabet og de overvejelser, man havde gjort sig, efter at Konkurrence-Ankennævnet den 8. december 1993 havde truffet afgørelse om, at SEAS ikke kunne indregne tabet på ca. 230 mio. kr. i de sideordnede aktiviteter i elprisen. SEAS opregnede i denne redegørelse en lang række forskellige tiltag, hvor man havde undersøgt eller overvejet om rekonstruktionsmulighederne, og selskabets konklusion var, at man klart foretrak den løsning, at selskabet på ministerens foranledning – enten rent administrativt eller ved en justering af elforsyningsloven – fik mulighed for at opnå en kapitalforrentning i størrelsesordenen 15 mio. kr. årligt. Gennem rationaliseringer ville selskabet efterfølgende kunne retablere den negative egenkapital på 230 mio. kr. over en årrække.

I forlængelse heraf stillede man fra Folketingets Energipolitiske Udvalg et spørgsmål til ministeren, hvor ministeren blev anmodet om at anvise en model, som indebar en administrativ løsning af SEAS-sagen. Jeg svarede hertil, at den af SEAS anviste model ikke var realiserbar efter den gældende elforsyningslov.

[Energiministeren]

Realiteten var nemlig, at selskabet alligevel dækkede underskuddet på de sideordnede aktiviteter over elprisen, en model, som Konkurrence-Ankenævnet netop utvetydigt havde afvist, fordi den ikke var i overensstemmelse med elforsyningslovens prisbestemmelser. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at Justitsministeriets lovfdeling efterfølgende – også på anmodning fra Folketingets Energipolitiske Udvalg – har afgivet et juridisk responsum, som understøtter mit svar.

Den 12. februar 1994 afholdtes der forbrugerrepræsentantskabsmøde i SEAS. Forbrugerne, som er ejere af selskabet, gav ledelsen et klart mandat til primært at søge en bevarelse af selskabet gennem muligheden for at genopbygge egenkapitalen over elprisen, men som sagt eksisterer den mulighed imidlertid ikke inden for rammerne af den gældende elforsyningslov. Alternativt fik ledelsen mandat til at indlede fusionsforhandlinger med et andet sjællandsk elskabet. SEAS kunne samtidig oplyse, at man på forbrugerrepræsentantskabsmødet havde drøftet en opsplitning af SEAS i 6-8 fælleskommunale distributionselskaber, men imidlertid kunne hverken bestyrelsen eller repræsentantskabet acceptere denne model.

Det bringer mig så tilbage til det spørgsmål, hr. Riishøj stillede til mig den 2. marts. Mit svar på spørgsmålet var i overensstemmelse med, hvad jeg gennem hele sagsforløbet efter afgivelsen af Konkurrence-Ankenævnets kendelse havde givet udtryk for, nemlig at det ifølge kendelsen påhvilede selskabets ansvarlige ledelse at forsøge at afdække andre løsningsmuligheder. Jeg påpegede endvidere, at regeringen ikke havde fundet det rimeligt at tage initiativ til en ændring af loven på et tidspunkt, hvor selskabet ikke selv havde afsøgt alle løsningsmuligheder.

Bestyrelsesformanden i SEAS har herefter oplyst over for mig, at SEAS den 11. marts 1994 i overensstemmelse med mandatet fra repræsentantskabet har rettet henvendelse til elskabet NESA for at undersøge fusionsmulighederne, og at der på nuværende tidspunkt finder intensive drøftelser sted mellem de to selskaber om en fusion. Jeg er ikke orienteret om det konkrete indhold af disse forhandlinger.

Sådan tegner situationen sig i øjeblikket, og jeg vil derfor afslutningsvis understrege, at regeringen selvsagt ikke tager nogen initiativer i SEAS-sagen på nuværende tidspunkt. Regeringen har allerede én gang her i Folketinget klart tilkendegivet sin holdning til SEAS-sagen, og da de to private selskaber for øjeblikket forhandler en eventuel fusion, finder jeg det hverken rigtigt eller rimeligt, at Folketinget går ind i en længere debat om sagen.

Forhandling**Riishøj (SF):**

Det var jo en meget kort besvarelse, men det overrasker mig egentlig ikke, selv om det undrer mig, at ministeren ikke kan give SEAS' repræsentantskab og brugerne på Sjælland en mere grundig forklaring på, hvordan situationen er opstået.

Jeg mener nok, at Folketinget og skiftende regeringer har et medansvar for den situation, der er opstået. Det startede jo i sin tid med, at der var et bredt politisk flertal for at tillade sideordnede aktiviteter, og samtidig ville det vel have været rimeligt at skabe et acceptabelt og præcist lovgrundlag for disse aktiviteter – også med henblik på den situation, der er opstået siden, at der muligvis i en periode kunne være underskud, så man kunne have håndteret den situation, der ville opstå, hvis det kørte skævt med de sideordnede aktiviteter.

En sådan ændring af elforsyningsloven kom imidlertid aldrig, og det skabte for både Folketinget og i særdeleshed for de skiftende regeringer en meget grå og uklar situation i forhold til elforsyningsloven. Derfor synes jeg nok, at i stedet for at kaste hele ansvaret over på SEAS' skiftende ledelser bør ministeren erkende et medansvar – ikke personligt, for de beslutninger er taget tidligere, men de skiftende regeringer har et medansvar for denne sag.

Jeg har hørt i den løbende debat, at repræsentanter for de partier, der har haft regeringsmagten tidligere, har erkendt, at man har et sådant medansvar og derfor må gå seriøst ind i en diskussion af tingene. Men fra ministerens side har der været en kategorisk afvisning af overhovedet at gå ind i en dialog og overveje alternativer, og det synes jeg er uacceptabelt og unfair over for den nye ledelse i SEAS og over for SEAS' repræsentantskab, som dog i

[Rilshøj]

de sidste år har taget en række initiativer for at komme i en situation, hvor man ligesom kunne slette de negative ting fra fortiden og opbygge selskabet på et nyt grundlag. Man kan jo så diskutere, hvordan indretningen af et nyt SEAS skal være, og her synes jeg, det er fint, at der er en debat i regionen, om der skal være kommunale selskaber, eller om det skal være efter den model, som SEAS selv har foreslået. Men en dialog med befolkningen i regionen, med selskabet og med repræsentantskabet synes jeg nok havde været på sin plads, også i erkendelse af, at der er et vist medansvar fra Folketingets og de skiftende regeringers side for, at situationen er opstået.

Der er altså tale om et langt historisk forløb, som vi fik et ultrakort rids af fra ministerens side. Jeg har også i de sidste dage prøvet at gennemlæse alle papirerne. Jeg skal ikke gøre det mere juridisk indviklet end nødvendigt, men jeg har i hvert fald bemærket, at i mange af de juridiske responsa, vi har fået, står der ikke kategorisk, at man ikke kan gøre noget på grund af elforsyningsloven, men man bruger udtryk som »næppe«, »det kan antages« og »det kan man ikke«. Jeg har også bemærket, at man lige efter afsigelsen af Elprisudvalgets kendelse stillede et spørgsmål, hvor man spurgte, om det kunne være korrekt, og fra Justitsministeriets side afviste man ikke, at Elprisudvalgets afgørelse kunne være ukorrekt i forhold til elforsyningsloven. Man holdt sig neutrale og afventede Konkurrence-Ankenævnets kendelse, men afviste ikke muligheden, og det er først efter Konkurrence-Ankenævnets kendelse, man siger, at det næppe kan lade sig gøre at gribe ind; men der står ikke, at man ikke kan gøre det.

Vi er ude i et juridisk tomrum, i en gråzone, som elforsyningsloven ikke har taget højde for, og hvor ministeren har fulgt Konkurrence-Ankenævnets kendelse og har fulgt forsigtighedsprincippet. Men det gør jo, at hvis der skal skabes en mulighed for, at SEAS kan føres videre, må der ske en revision af loven, så den bliver tydeligere på det pågældende punkt. Det kan muligvis betyde, at den som så mange andre love skal notificeres i EU, og så må man argumentere over for EU med, at der ikke er statspenge involveret i rekonstruktionsplanen fra SEAS' ledelse og de andre rekonstruktionsplaner, som er kommet fra SEAS' side. Man må

argumentere over for Kommissionen med, at det ikke er konkurrenceforvridning, og at det i øvrigt er tilladt i Danmark, at aktieselskaber i en periode kan have negativ egenkapital, hvis man kan svare sine kreditorer, og at det er den ordning, vi også ønsker at få indført for elforsyningsens vedkommende. Det kunne man have gjort, hvis man havde ønsket at have alternativer til en fusion eller en nedlæggelse; men det har man ikke villet, det har man ikke gjort. Der har ikke været politisk vilje til det, alt er kastet tilbage til SEAS selv, både de udspil, som er kommet fra SEAS' ledelse, og andre udspil f.eks. fra de kommunale selskabers side.

Jeg er dybt utilfreds med den form, ministeren har anvendt ved behandlingen af sagen, og jeg synes også, at den besvarelse, vi har fået i dag, er ultrakort og uacceptabelt kort i betragtning af situationens alvor. Man kan ikke bare sige, at der forhandles, for der forhandles jo med pistolen for panden: Hvis vi ikke åbner andre muligheder i dag, bliver SEAS jo nedlagt. Der er ingen andre muligheder, og ministeren siger jo reelt, at SEAS er død og borte. Der er kun to muligheder, nemlig en fusion med NESA eller en udenlandsk overtagelse efter en konkurs, men SEAS er død og borte. Vi kan lige så godt bruge de vendinger og de ord, som skal og bør anvendes, når man skal sige tingene ligeud.

Det hele giver altså grund til at tage en samlet vurdering af, hvordan vi skal forvalte vort ansvar her i Folketinget. Fra SF's side kan vi på grundlag af det, vi ved i dag, ikke acceptere, at fusionsforhandlinger er den eneste mulighed i den nuværende situation. Det vil jo føre til en koncentration af eldistributionen på Sjælland, som kun har baggrund i de sideordnede aktiviteter og ikke i andre rationelle overvejelser. Så vidt jeg er orienteret – men det vil de videre forhandlinger jo vise – vil det føre til, at den reelle bestemmelsesret over elforsyningen på hele Sjælland koncentrerer sig i Gentofte Kommune, som har aktiemajoriteten i NESA og øjensynlig højst agter at afgive nogle få procent. Man vil ikke afgive magten, og det vil sige, at vi får en magtkoncentration med en meget udemokratisk konstruktion.

Det ville klæde ministeren, hvis ministeren kunne sige, at en forudsætning for en fusion var, at man fik en reel beslutningsstruktur i det nye NESA, hvor kommunerne i de områder,

[Riishøj]

som skal dækkes, får en bestemmelsesret, der svarer til elforbrugets størrelse eller indbygger-tallet. Men der er jo overhovedet ikke tale om en åbning i den retning, og jeg håber, at vi senere under debatten kan få en tilkendegivelse fra ministeren om, hvorvidt regeringen agter at acceptere en senere fusion, uden at de nye områder, der kommer ind under NESA, får en reel bestemmelsesret både i forhold til aktiefordelingen i SEAS og til deres forbrug. Hvis det er tilfældet, må jeg nok sige, at man ikke alene opbygger en forkert og centralistisk struktur, men også en dybt udemokratisk struktur, som kan føre til en skævvridning for Sjælland, hvis der foretages beslutninger i NESA's nye ledelse, som ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til forbrugerne på Sydsjælland og på Lolland-Falster.

Jeg er altså skuffet over det svar, vi har fået i dag. Jeg synes nok, at situationens alvor skulle berettige, at vi fik en grundigere redegørelse, for som sagt kan vi på det beslutningsgrundlag, vi har i dag, ikke gøre andet end at gå ind for at bane vej for flere muligheder end blot fusion.

På den baggrund skal Socialistisk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at skabe lovgrundlag for og arbejde for, at SEAS bevares som lokalt elseskab med størst mulig lokal indflydelse.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 60).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Energiministeren (Jann Sjørnsen):

Jeg vil gerne allerede her fra debattens start komme med en tilkendegivelse, for jeg synes, det ville være kedeligt, hvis det skulle hænge i luften, at jeg som minister ikke anerkender de bestræbelser, der er udfoldet af selskabets ledelse.

Jeg vil gerne sige klart her fra starten af debatten, at jeg anerkender fuldt ud de bestræbelser, som den nuværende ledelse og den nu-

værende direktion for SEAS har gjort sig på at finde løsningsmuligheder. Derfor tager også jeg som minister og regeringen sagen ganske alvorligt, idet vi respekterer de bestræbelser, som selskabet selv har udfoldet, og hvori også indgår det, som selskabet er i gang med nu, nemlig fusionsforhandlinger med NESA, forhandlinger, som man fra repræsentantskabets side fik mandat til at føre, da det viste sig, at der ikke var lovgivningsmæssig hjemmel til at tilgodese den løsning, som selskabet selv helst havde set.

Det, jeg har sagt her, er faktisk, at det, at regeringen ikke agter at foretage sig noget nu, også er et udtryk for, at jeg tager selskabets ledelse og direktion m.v. alvorligt.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

I sin svartale omtalte ministeren SEAS' eget forslag, det forslag, som både bestyrelsen og repræsentantskabet ikke bare har taget til efterretning, men i særlig grad har anbefalet skulle være den løsning, man skulle arbejde videre med.

Jeg må følge hr. Riishøj et stykke ad vejen og spørge mig selv, hvorfor man ikke på et tidligere tidspunkt i den forbindelse kunne have været denne nye bestyrelse – disse nye mennesker, som har måttet slås med et voldsomt sæt af problemer på én gang – mere behjælpelig. Ministeren må selvfølgelig gøre, som ministeren vil, men jeg vil gerne pointere, at en del af min kritik egentlig lidt går på, at man i denne særdeles vanskelige situation godt kunne have været mere behjælpelig, og det vil jeg nu fastholde. Ministeren har naturligvis lov til at gøre, som ministeren har gjort, og vi ser så resultatet i dag. Vi står med flere problemer på én gang; men lad os nu se, hvor vi ender henne.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg forstår ikke ministerens svar. Mig bekendt har energiministeren fra starten afvist at skabe et lovgrundlag for andre løsninger end en fusion eller en udenlandsk overtagelse – det er de to muligheder, der er – og fra starten nægtet overhovedet at overveje andre muligheder. Det er de standardsvar, vi har fået. Hvordan det kan tolkes, som at man har været imø-

[Rilshøj]

dekommende, forekommer mig helt absurd. Jeg har ikke set antydning af en åbning over for andre muligheder end en nedlæggelse af SEAS.

Det er indlysende, at SEAS – både repræsentantskabet og bestyrelsen – må føle, at deres arbejde har været til grin og forgæves, fordi man fra starten ikke har fået nogen som helst imødekommelse med hensyn til en åbning i retning af at lovliggøre andre muligheder end dem, vi står over for i dag, og som jo nok bliver slutresultatet af debatten i dag.

Nu har der været skrevet meget i pressen om det brev – det berømte brev – vi har fået i Det Energipolitiske Udvalg, og jeg skal ærligt erkende, at det synes jeg også kunne have været klogere udformet, end det er. Der kommer nok også en diskussion i SEAS' repræsentantskab om, hvorvidt denne henvendelse har givet anledning til, at ministeren kan svare, som ministeren gør i dag, men det munder dog ud i, at man stadig ønsker en redning af SEAS. Men jeg skal ærligt erkende, at ministeren i sin afvisningspolitik har fået lidt bedre kort på hånden efter det brev, vi har fået i Det Energipolitiske Udvalg.

Men hvordan ministeren kan påstå, at man har været imødekommende og forstående og oven i købet kan rose et selskab, hvis forslag man pure har afvist hele vejen igennem, forstår jeg ikke. Ministeren har ikke på noget tidspunkt åbnet for andre muligheder end fusionsforhandlinger eller en udenlandsk overtagelse.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hvor er det let, hr. Peter Hansen-Nord: Ministeren skulle have været mere hjælpsom. Jeg glæder mig til at høre Venstres bud på, hvor ministeren skulle have været mere hjælpsom.

Jeg troede ikke, at Venstre normalt havde en politik, der gik ud på, at det var staten, der skulle styre, hvad virksomheder rundt omkring i det danske samfund skal foretage sig. Altså, jeg vil gerne bede om et konkret bud, for det er så uendelig let at stå op, når man er i opposition, og bare sige, at en minister har ikke været hjælpsom. Jeg har ikke noget som helst sted hørt ét bud fra hr. Peter Hansen-Nord på, hvad en minister kunne have gjort. Jeg erkender, at det kunne komme i ordførertalen senere, men med de udtalelser, hr. Peter Hansen-

Nord ellers er kommet med i denne sag, synes jeg ikke, det lægger op til, at det bliver meget mere konkret.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil sige til hr. Peter Duetoft, at der i den debat, der har været ført det sidste års tid om denne problematik her, har været anvist flere muligheder.

Jeg mener – med hensyn til det, som hr. Riishøj har fat i – at man kunne have været selskabet behjælpelig med den løsning, som både selskabets nye bestyrelse og repræsentantskabet har peget på, har anbefalet og har ønsket at føre igennem, og at man godt lovgivningsmæssigt i hvert fald på anden vis kunne have været disse mennesker mere behjælpelig i den vanskelige proces, de har været igennem.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det kan være, at det er mine åndsevner, der ikke slår til, men meget klogere synes jeg nu ikke jeg blev.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord: Hvis en virksomhed i det danske samfund foretager nogle handlinger inden for lovgivningen og disse handlinger resulterer i, at det går galt, skal vi så hver eneste gang ændre lovgivningen i Danmark for at redde den pågældende virksomhed? Er det Venstres politik?

Jeg vil gerne spørge, for udgangspunktet er jo, at virksomheden har vidst, hvor lovgivningsrammerne var, og jeg må da indrømme, at jeg undrer mig lidt over hr. Peter Hansen-Nords holdning på dette punkt – altså generelt erhvervspolitisk, men bestemt også når jeg husker diskussionerne om sideordnede aktiviteter og alt muligt andet i løbet af de sidste halvandet år.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord: Er det det nye Venstres synspunkt, at man bare skal foretage sig nogle handlinger, og hvis man så er nødt til at ændre loven for at redde en virksomhed, må vi herinde bare løbe efter og gøre det?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil sige til hr. Peter Duetoft, at det er for-

[Peter Hansen-Nord]

holdsvis nemt at overfortolke ting, og det forsøger hr. Peter Duetoft så udmærket på her.

Nu er det sådan, at elforsyningsloven er en ganske speciel lovgivning, også i forhold til selskaber som sådan. Man kan faktisk slet ikke drage nogen sammenligninger, når det kommer til stykket, og det ved hr. Peter Duetoft også. Så det, vi taler om, er forskellige lovgivninger, og her har vi en speciel ellovgivning, hvor man – og det er det, som jeg så siger – egentlig nok kunne have været mere imødekommende, mere fleksibel over for det problem, som SEAS blev bragt i.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når hr. Peter Duetoft så bramfrit udnævner en model for løsningen af SEAS' problem, der følger den anbefaling, bestyrelsen og repræsentantskabet er kommet med, til at være særlovgivning for enkelte virksomheder, skal hr. Peter Duetoft huske på tre ting.

For det første er der ikke tale om en privat virksomhed. Der er tale om et koncessioneret selskab, der drives under en overreguleret dansk planøkonomisk lovgivning. Alt er i forvejen reguleret til mindste detalje. Desværre var der ikke reguleret så meget, at man kunne have forhindret dem i at begive sig ud i tomat-eventyret, kan man så sige i dag.

For det andet holder hr. Peter Duetoft og hans parti sig jo ikke tilbage, når Folketinget skal lave selektiv lovgivning for brune bier på Læsø og andre små bitte detaljer rundt i det danske samfund, så hr. Peter Duetoft vil jo gerne selv være med til at lave detailreguleringer ud i den mindste afkrog af landet.

For det tredje – og det er næsten det vigtigste – er det, der jo i virkeligheden har været tale om, den korrespondance, der har været i Folketingets Energiudvalg; det er tvivlen om, hvorvidt ministeren kunne benytte gældende lovgivning til rent administrativt at give SEAS den tilladelse, de gerne ville have. Det er jo dér, det juridiske slagsmål har været, og derfor er der ikke tale om, at vi hjælper enkelte virksomheder med særlovgivning. Der er måske i virkeligheden endda tale om, at Folketinget præciserer indholdet af en enkelt paragraf, siden vi i udvalgsarbejdet og i korrespondancen med ministeren og alle mulige andre ikke har kunnet opnå 100 pct. enighed om fortolkningen af gældende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg må også afvise, at der her skulle være en særlovgivning. Problemet er, at der jo slet ikke har været en lovgivning på området, men bare en elforsyningslov, der er uklar og grå, og hvor man er ude i nogle forfærdelige fortolkningsproblemer, og så må man gøre sig klart: Skal man nedlægge selskabet, eller skal man på en eller anden måde prøve at rekonstruere selskabet og give det et lovgrundlag, der gør, at selskabet kan køres videre. Der er ikke tale om en særlovgivning. Tværtimod har der været en lovgivning, der simpelt hen ikke har taget højde for den situation, vi står i.

Vi har i øjeblikket en lov om elforsyning til høring eller gennemgang i EU, og den sag trækker ud, men det er ikke rart at have en lovgivning, der ikke svarer til virkeligheden, og det er det, der er tilfældet i denne sag.

Poul Nielson (S):

Det er kutyme, at man takker initiativtagerne til forespørgslen, og det burde man måske også gøre her. Jeg vil gå så langt i den retning som til at sige, at jeg mener, at der var en række fornuftige betragtninger i hr. Riishøjs indlæg, og på mange måder er den beskrivelse af sagens udvikling, hr. Riishøj gav, dækkende for, hvordan situationen er. Men vi ser ikke noget behov for, og vi ser heller ikke nogen løsningsfremmende idé i, at man i dag prøver at gøre tingene definitivt op ved at vedtage bestemte retningslinjer. Vi foretrækker, at man holder operationsmulighederne så åbne som muligt i en situation, hvor der altså forhandles, og hvor vi i hvert fald ikke er informeret om, hvordan det måtte ende. Derfor kan Socialdemokratiet ikke medvirke til vedtagelsen af nogen dagsorden i dag.

Så vil jeg sige, at stort set alt, hvad der kunne gå galt i denne sag, er gået galt. Det gælder i et lidt længere tidsperspektiv, og det har efter min mening også været tilfældet med den nuværende bestyrelses håndtering af sagen, siden den satte sig til rette med sit flertal for godt et år siden.

Vi mener, der har været en overreaktion på situationen, som bidrog til, at man lynhurtigt fik malet sig op i et hjørne, som vanskeliggjorde den pragmatiske løsning, og som indsnævrede grundlaget for den pragmatiske løsning af sagen, som Elprisudvalget forsøgte sig med.

[Poul Nielson]

Vi synes også, der med den dramatisering af situationen, bestyrelsen debuterede med, blev rakt mere end en lillefinger til de kredse, som har spændt ben for lov nr. 445, som jo var svaret på det behov for en juridisk oprydning i dette grænseområde, som sagen i længere tid har vist var påkrævet.

Når hr. Riishøj siger, at en ændring af elforsyningsloven, som kunne skabe klarhed, aldrig kom, er det derfor ikke helt korrekt, for den lov, vi vedtog sidste forår, var en klargøring af tingene. Når man ser på forløbet i det her, var det jo ikke en lov, der kom som en tyv om natten fra den ene dag til den anden; der var en lang proces med et beslutningsforslag året før samt et lovforslag, som på den baggrund var fremsat af den tidligere regering, og som var nået frem til betænkningsafgivelse, oven i købet inden regeringsskiftet. Det betyder alt i alt, at perspektivet og hovedlinjerne i denne lovgivning har ligget klart for aktørerne i denne sag i temmelig lang tid. Derfor var det specielt uforståeligt, at man ikke så denne lov som en metode, der kunne bidrage til en blød landing, men i stedet dramatiserede situationen, som det skete. Det indebar, at der blev en mere tilspidset situation, end det egentlig var fornuftigt.

Jeg synes altså, at Elprisudvalget har lavet mange fornuftige forsøg i tidens løb på at operere i et område, som indtil denne lov for et år siden må siges at have været forholdsvis tyndt reguleret. Men det, der så er sket siden hen, er efter min mening meget beklageligt. Vi har altså fået strammere og klarere regler med lov nr. 445. Det er en faktisk opstramning af vilkårene med forudgående godkendelseskrav i Elprisudvalget om sideordnede aktiviteter og en regnskabsmæssig opstramning af kravene til tingene, og dermed har vi altså sådan set den lovgivning, der skal til i forhold til det her. Men der har været regulært benspænd fra bl.a. Håndværksrådet – benspænd, der ligesom erhvervgartnerne holdning til tomatprojektet gennem tiden illustrerer, at det var en stærkt overvurderet begivenhed, da man i 1857 afskaffede lavsvæsenet i Danmark.

Vi håber, at Kommissionen meget hurtigt kan fås i tale, således at man kan få sat lov nr. 445 i kraft. Det vil i hvert fald skabe et grundlag for håndteringen af denne sag, som gør, at man har en klar juridisk referenceramme med

hensyn til, hvordan man skal forholde sig i fremtiden.

Om den aktuelle forhandlingssituation finder jeg det ikke passende at gå i enkeltheder, men jeg kan bekræfte, at Socialdemokratiet interesserer sig levende for sagen – også i dens detaljer.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil sige til hr. Poul Nielson, at det er for nemt at henvise til lov nr. 445 eller lovforslag nr. L 238, som det hed, da vi forhandlede det her i Folketinget.

Nu har vi haft adskillige debatter her i Folketinget – ikke direkte om SEAS, men om beslægtede selskaber, om de sideordnede aktiviteter m.v. – og hver gang er det blevet hævdet også fra hr. Poul Nielsons side, at disse overgangsbestemmelser i lovforslag nr. L 238 sandelig ikke var specielt møntet på SEAS-sagen, selv om vi andre hævdede det.

Og så skal hovedindholdet af hr. Poul Nielsons indlæg i dag være, at man skulle bare have fået ratificeret lov nr. 445, så var problemet løst! Det var det ikke. For det første blev det dengang hævdet fra min side, at ifølge taloplysningerne fra gartnerne var der tale om 20 mio. kr. Det blev der fniset ad; så mange penge mente man slet ikke det drejede sig om. I dag ved vi, at tallet var 230 mio. kr.

For det andet: Det, der lægges op til i lov nr. 445, er, at man kan indregne disse tab eller gevinster i elprisen, men det er jo ikke det, bestyrelsen for SEAS beder om. Det, de ydmygt beder om, er over 15 år hvert eneste år i regnskabet at fortælle, at af de rationaliseringsgevinster osv., de har opnået, går halvdelen til at få egenkapitalen genetableret, og den anden halvdel skal ud til glæde for forbrugerne.

Det er jo en ganske anden måde at løse det på end ved nævnte lov 445: bare at give los, give mulighed for at indregne med dags varsel, så elpriserne stiger uhæmmet, hvis ellers Elprisudvalget sover lige så meget i timen, som de har gjort hidtil.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg må nok sige til hr. Poul Nielson, at jeg husker heller ikke ændringslovforslaget til lov

[Peter Hansen-Nord]

nr. 445, som vi kalder lovforslag nr. L 238, som værende et forslag, der kunne løse det problem, vi står i. Jeg mindes endda forholdsvis tydeligt, at hele behandlingen af lovforslag nr. L 238 netop mundede ud i, at det ikke kunne lade sig gøre. For så er der noget nyt, som vi synes vi skal have frem på bordet i dag, hvis det ligger helt klart for hr. Poul Nielson, at lovforslag nr. L 238 indeholdt netop de elementer, der alene kunne løse problemet.

Jeg husker det på en måde således, at man fra regeringens side på det tidspunkt klart understregede, at her kunne man ikke lovgive med tilbagevirkende kraft, og det var heller ikke det, der var problemet. Men det kunne være rart at få konkretiseret nøjagtig, hvad der lå i lovforslag nr. L 238, som hr. Poul Nielson i dag flot slår ud med armen og siger kunne have løst alle problemerne. Det vil vi da gerne have at vide.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg må også sige, at jeg erindrer de svar, vi fik i udvalget med hensyn til tilbagevirkende kraft i elforsyningsloven, der nu er nede i EU, som at den havde ikke tilbagevirkende kraft og derfor ikke kunne løse problemet. Men hr. Poul Nielson har åbenbart en anden vurdering, og det kan selvfølgelig ikke blive afklaret. Ministeren må jo give os den autoritative udlægning med hensyn til, om problemet er løst gennem en vedtagelse, men jeg erindrer af de svar, vi fik i udvalget, at det var ikke løst dermed.

Hr. Poul Nielson siger, at tingene ikke skal gøres definitivt op i dag. Så vil jeg spørge hr. Poul Nielson, om Socialdemokratiet har gjort sig nogle overvejelser med hensyn til betingelserne for en fusion. Jeg ved, at man har denne loyalitet over for regeringen, men man kunne måske godt – de forskellige partier går jo flittigt ud og markerer holdninger – sige lidt om Socialdemokratiets betingelser for at acceptere en fusion. Er der knyttet nogle betingelser til det med hensyn til magtstrukturen i det nye NESAs, eller er der nogle overvejelser i gang i Socialdemokratiet? En lille antydning af det kunne jeg godt ønske mig.

Hr. Poul Nielson siger også, at man skal være så åben som muligt, og så lukker man fuldstændig af for den mulighed, at SEAS kan fort-

sætte; så synes jeg ikke, at alle muligheder står åbne, men man kan selvfølgelig sige, at det lukker nogle bestemte muligheder ude.

Jeg håber, at Socialdemokratiet kan løfte lidt af sløret for, under hvilke betingelser man vil acceptere en fusion, når man i dag afviser en dagsorden, der kan bevare SEAS.

Og som sagt, hvad angår det andet problem om elforsyningsloven, håber jeg, at ministeren vil gøre klart, om det er det, der skal til for at komme tilbage til Elprisudvalgets kendelse.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg synes, det er unødvendigt at tage endnu en diskussion i lighed med den, vi havde sidste forår om lovforslag nr. L 238, som var grundlaget for denne lov. Pointen er, at hvis loven er i kraft, kan Elprisudvalget – ikke regeringen, ikke Folketinget, men Elprisudvalget – på baggrund af denne lov tage stilling til, om den ene eller den anden sideordnede aktivitet falder inden for lovens muligheder. Hvis det er tilfældet, vil også tab, der konstateres i fremtiden, og som har baggrund i aktiviteter af den karakter, der fandt sted før lovens ikrafttræden, kunne indregnes i elprisen. Det er helt unødvendigt at gentage det – men alligevel. Det er lovens indhold, og pointen er, at der kunne have været en systematik på plads, så langt som vi ønskede og ville. Selv hvis vi havde siddet med alle mandaterne alene, er det den måde, Socialdemokratiet ville forholde sig til det spørgsmål på, for vi ønsker, at Elprisudvalget skal være den buffer, der tager stilling.

Derfor ser loven sådan ud, og min pointe fra før var, at med den lov på plads havde vi haft en metode til afklaring af denne sag. Det er dér, jeg synes de forskellige debattører her går for langt, når de siger, at så var der en endelig afklaring af sagen substansmæssigt. Det er der ingen der siger, men der var den ramme, den jura, som så tog hånd om det; den ville have været på plads.

Til hr. Riishøj vil jeg sige, at når vi her tilkendegiver, at vi ikke mener, at denne debat og denne dag er tid og sted til at gå i enkeltheder med hensyn til en konklusion på sagen, siger det også sig selv, at jeg ikke kan eller vil gå nærmere ind i en drøftelse med hr. Riishøj om vore synspunkter i detaljer; men vi følger sagen med betydelig interesse.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal jo ikke sige, at hr. Poul Nielson ikke på visse områder eventuelt kunne belære mig om forskellige ting, men lige netop her får jeg så alligevel bekræftet, at det er en for nem løsning at stå og sige, at man med lovforslag nr. L 238 kunne have løst de problemer, som ligger i SEAS. Jeg behøver ikke nogen videre docering i lovforslag nr. L 238. Jeg er helt enig i de betragtninger, der kommer fra hr. Poul Nielson, og det fortæller mig så yderligere og understreger for alle – i hvert fald dem, der hører efter – at denne lov ikke havde nogen nem løsning på problemer, som SEAS var eller for den sags skyld er i.

Aagaard (KF):

En meget seriøst arbejdende bestyrelse og direktion i SEAS må i disse uger og måneder sande, at den galej med en række sideordnede aktiviteter, som deres forgængere har ført SEAS-selskabet ud på, er uhyre vanskelig at rette op.

Den skriftlige redegørelse, som mange af os modtog om SEAS' situation, fra februar og handlingsplanen for selskabets fremtid fra samme tidspunkt, et efterfølgende salg af tomatgartneriet og havbruget samt diverse forhandlinger til forskellig side bl.a. med Folketingets Energipolitiske Udvalg er initiativer, der hos os aftvinger respekt efter den kaotiske situation, som Konkurrencerådets afgørelse fra december 1993 skabte for selskabet, dets bestyrelse og ledelse.

Det var en afgørelse, som selskabets ledelse tog til efterretning, og efterfølgende vurderede man meget realistisk, at den eneste mulighed for, at SEAS kunne fortsætte sin eksistens som et selvstændigt elselkab, nu var, at der politisk blev opnået støtte til, at SEAS over en årrække kunne få sit egenkapitalproblem løst.

Til dette har ministeren sagt og gentaget her i dag, at det ikke er administrativt muligt, og at man ikke er til sinds at fremsætte forslag til lovændringer, og at det i øvrigt er selskabets ledelse, der har ansvaret for at tilvejebringe en løsning på sagen.

Med disse tilkendegivelser er der i hvert fald ingen, som kan påstå, at regeringen eller ministeren har ydet noget som helst bidrag eller udvist blot den mindste forståelse for forbruger-

repræsentantskabets eller bestyrelsens klare ønske om, at SEAS kunne fortsætte som selvstændigt selskab.

Det kan man så alt efter temperament vælge at kritisere ministeren for. Vi i Det Konservative Folkeparti vælger at konstatere, at sådan er det bare. Vi er meget tilfredse med, at bestyrelse og ledelse har taget deres ansvar alvorligt og med baggrund i forbrugerrepræsentantskabets andet mandat, om man kan kalde det sådan, har indledt fusionsforhandlinger med NESA, sådan som vi har noteret os af bestyrelsesformandens brev til Folketingets Energipolitiske Udvalg af 5. maj i år.

Det fremgår af brevet indhold, at NESA har erklæret sig positiv med hensyn til en fusion, at drøftelserne mellem de to selskaber forløber godt og konstruktivt, og at det formentlig vil kunne føre til en sammenlægning af de to selskaber, men at det tager sin tid, da der er tale om særdeles komplicerede spørgsmål, der skal afklares.

Det har vi stor forståelse for i Det Konservative Folkeparti, idet det må stå klart for enhver, at interesserne for såvel elforbrugerne som aktionærerne seriøst og realistisk nøje må vurderes. Vi er i Det Konservative Folkeparti ikke et øjeblik i tvivl om, at en sammenlægning af de to selskaber vil kunne medføre særdeles store rationaliseringsgevinster, som efterfølgende kan betyde lavere elpriser for såvel erhvervslivet som for de private forbrugere.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi ikke på baggrund af debatten i dag at kaste grus i maskineriet, forstået på den måde at vi ikke kan støtte det fremsatte dagsordensforslag, da vi ønsker politisk ro om de konstruktive samlægningsforhandlinger, der for øjeblikket er indledt mellem de to selskaber.

Afslutningsvis vil jeg tilkendegive vort ønske om, at man så hurtigt som muligt når frem til et forhandlingsresultat, som der politisk kan nikkes til. Vi er af den opfattelse, at hensynet til såvel forbrugerne og aktionærerne som de mange, der har påtaget sig opgaven med at forhandle en løsning på plads, kræver, at løsningen ikke trækkes én eneste dag længere ud, end det er nødvendigt.

Vi vil i Det Konservative Folkeparti med stor opmærksomhed følge den videre udvikling i sagen.

Peter Hansen-Nord (V):

Det kan nemt risikere at ende således i dag, at vi må konstatere, at forventningens glæde var den største. Det er, ligesom fusen er gået af debatten, men jeg vil godt indledningsvis sige, at på baggrund af en med hensyn til ansvarsplacering noget diffus fortid, hvor modsatrettede tilkendegivelser har været mere eller mindre årsag til SEAS' nuværende problemer, har vi i Venstre helt fra starten været positive over for en pragmatisk løsning, som alle implicerede kunne tage del i og få fordelt ansvaret for.

Nu er den del af debatten jo helt slut, og SEAS' bestyrelse og repræsentantskab har entydigt tilkendegivet, at det ansvar tager man selv, og det mener jeg er flot gjort. Så siger de videre, at hvis Christiansborg vil hjælpe dem lidt, klarer de også selv de økonomiske problemer; jeg synes næsten ikke, det kan være bedre. På et repræsentantskabsmøde tidligere på året holdt man dog flere døre åbne med henblik på at løse situationen, men både bestyrelsen og repræsentantskabet blev dog enige om at anbefale én særlig løsning.

Det er forståeligt, at man holder flere døre åbne i sådan en situation, men det giver ude omkring – og også os andre – et noget uklart billede af, hvad vi skal gøre, og hvordan vi skal hjælpe og agere. Jeg føler, at disse mange åbne døre, der har været i den del af processen, der fandt sted i februar måned, har resulteret i, at man næsten har foræret ministeren gode muligheder for ikke at hjælpe. Det har ministeren så også valgt, og derfor har problematikken været skudt til hjørnespark.

Da man i første omgang tilsyneladende ikke kunne komme igennem med sin egen ønskeløsning, indledte man den næste del af sit program, nemlig fusionsforhandlinger med NESAs, og samtidig stiller SF denne forespørgsel. Jeg vil gerne understrege, at Venstre ikke på noget tidspunkt har følt, at en forespørgsel om lige netop dette selskab har været nogen særlig god idé. Vi ynder ikke at stå her fra talerstolen og diskutere et enkelt selskabs problematik, men ville gerne have været med til med regeringen at fordrø løsninger, der kunne have hjulpet selskabet.

Det har selvfølgelig derfor været vigtigt hele tiden at trække denne forespørgsel så langt ind i maj måned som vel muligt, således at man kunne få en afklaring, men det har så ikke væ-

ret muligt. Vi må konstatere, at virkeligheden i dag er, at man fortsat forhandler med NESAs.

Der har også været mange forskellige tilkendegivelser af, hvor uheldig og forkert en sådan fusion ville være. Vi har set flere også fra regeringspartierne skrive om det i aviserne, og der har været meget på andre løsninger, som jeg finder meget lidt fremsynede, og dem ønsker vi i hvert fald fra Venstres side ikke at fremme og slet ikke, når Venstre ønsker, at det indre energimarked skal begynde at tage form i dette årtusinde.

Vi står nu midt i vadestedet med distributionsselskabet SEAS og to, tre problemer, der trækker i hver sin retning. Det er derfor vigtigt, at vi nu koncentrerer os om at trække et af problemerne ad gangen helskindet i land, og det problem, vi i Venstre nu vil koncentrere os om, er det, SEAS i sit brev til Folketingets Energitpolitiske Udvalg af 5. maj 1994 beskriver som forløbende godt og konstruktivt, og som formentlig kan lykkes i nær fremtid, og denne forhandlingssituation har vi absolut ikke noget ønske om at intervenere i.

Der er ikke nogen herinde, der i øvrigt er i tvivl om, hvad SEAS helst vil have. Det er nemlig også beskrevet i det brev, jeg før har nævnt, nemlig den af bestyrelsen og repræsentantskabet anbefalede løsning af 4. februar i år, der med lidt lovtilpasning kunne bevare SEAS som et selvstændigt selskab.

Det er en løsning, som jeg tidligere i dag har rost, og den løsning vil jeg gerne igen rose, og jeg vil også gerne sige i forbindelse med det dagsordensforslag, der er fremsat, at Venstre ikke har taget afstand fra videre opbakning bag SEAS' egen beslutning, men i øjeblikket finder vi slet ikke tidspunktet anstændigt til at gå ind og ødelægge de forhandlinger, som man er så godt i gang med.

Jeg synes også, der er lejlighed til i dag at rose den nye bestyrelse, der har måttet tage over i en vanskelig situation og i en vanskelig periode, og det store stykke arbejde, der er blevet gjort med mange forskellige konstruktive løsninger, har indtil nu bragt SEAS i en situation, hvor man altså heldigvis sidder i nogle gode, konstruktive forhandlinger med NESAs.

Vi er altså blandt de partier, der i dag må sige fra over for det dagsordensforslag, som SF har fremsat. Vi ønsker ikke at gå ind og ødelægge den forhandlingssituation, som man i

[Peter Hansen-Nord]

øjeblikket befinder sig i, og som man må se at få overstået, og jeg vil da gerne ønske parterne held og lykke med at komme til et godt resultat. Jeg må så samtidig sige, at det dagsordensforslag, som vi i dag ser fremsat alene af SF, åbner for endnu flere løsningsmodeller. Jeg fornemmer, at SF med dette dagsordensforslag løber fra de tidligere tilkendegivelser, man har givet både pressen og for den sags skyld også herinde, nemlig at man bakkede op bag den af SEAS' bestyrelse og repræsentantskab anbefalede løsning.

Det dagsordensforslag, der nu foreligger, åbner vide døre for alle mulige løsninger, og det kunne være rart at få dagens forespørgselsstiller til at forklare, hvorfor man fra SF's side nu pludselig flytter sig helt væk fra det, der har været diskuteret, nemlig at bakke op bag SEAS' bestyrelses og repræsentantskabs foretrukne forslag. Jeg tror, der er mange, der gerne vil have et svar på det i dag.

Venstre kan ikke støtte det dagsordensforslag, der er fremsat af SF, men ønsker i øvrigt parterne held og lykke med deres videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det er meget enkelt: Venstre sprang fra det dagsordensforslag, jeg tilbød, og så fremsætter vi det, vi sådan ideelt set synes er det bedste, nemlig at åbne for nye muligheder; så det svar er såmænd meget enkelt.

Så var hr. Peter Hansen-Nord også inde på tidspunktet, og jeg må indrømme, at det undrer mig egentlig også. Vi har forsøgt at få det så sent som muligt, men vi har ment, at når man skal nedlægge et selskab, som har en koncession, bør der være en folketingsdebat forud, og det er meget svært at se, hvordan det kunne være senere, når vi ser det sammenpressede program her i maj måned. Jeg tror ikke, det havde nyttet noget, og forhandlingerne vil givetvis også køre på den anden side af den 27. maj og helt op til SEAS' repræsentantskabsmøde i juni måned.

Jeg må også indrømme, at efter vi har fået dette famøse brev fra SEAS, står tingene jo tydeligere, og Venstre har så fået et alibi for at springe fra det dagsordensforslag, som vi har forhandlet om. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi har set på en dagsorden, som for

nogle dage siden måske – jeg siger måske – havde udsigt til at kunne samle hele oppositionen; men det kan vi altså ikke i dag. Jeg har svært ved at se, at der var nogen anden mulighed, så skulle vi da have en ekstraordinær indkaldelse af Folketinget engang i sommerferien; jeg har trukket det så langt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg er enig med hr. Riishøj i, at vi har haft et udmærket samarbejde, jeg mener endda helt frem til i går til middag, og det fortsætter forhåbentlig også trods dette.

Nu er det sådan, at jeg i min sommerferie er hjemme på gården og sådan set kan være rimelig hurtigt herinde, så hvis der skulle opstå ønsker om det, er der ikke noget, der afholder Venstre fra at gå videre i sagen.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Det løfte tager jeg til mig, og når vi får resultatet af fusionsforhandlingerne, tager vi en snak, og og så ser vi, om vi kan blive enige om at indkalde Folketinget ekstraordinært til at tage stilling til den fusionsaftale, hvilket jeg tror, da både Venstre og SF lægger stor vægt på lokalt selvstyre og decentralisering.

Kim Behnke (FP):

Jeg kunne som fødselshjælper give SF og Venstre det gode råd, at man i givet fald benyttede Folketingets indkaldelse den 24. juni 1994, hvor vi alligevel er inde, til at tage den debat; men det kræver så, at der bliver anmeldt en forespørgselsdebat til afholdelse den pågældende dag.

Tilbage til dagens forespørgselsdebat: Da SEAS-sagen i sin tid begyndte at tage form, var vi i Fremskridtspartiet ikke et øjeblik i tvivl om, at ud fra princippet »lad falde, hvad ikke kan stå«, så vi egentlig frem til en god og saftig konkurs, så de pågældende personer, der har ansvaret for den måde, man har misforvaltet SEAS på, kunne stilles juridisk og økonomisk til ansvar for de gerninger, de har begået.

Undervejs blev vi så belært om, at en sådan løsning givetvis var den dyreste af alle, fordi der er ganske særlige regler for sådan en kon-

[Kim Behnke]

kurs, der gør, at SEAS i givet fald skulle af med flere penge end den akkumulerede gæld, og det havde næppe været en fornuftig udgang på denne sag.

Sagen om SEAS har jo mange aspekter, og der er nok næppe tvivl om, at der igennem årene er begået mange mærkværdige handlinger og truffet mange unødige beslutninger i SEAS. Hvis vi skal have en forespørgselsdebat igen senere på sæsonen, kan vi også bruge den bog, jeg kan forstå udkommer den 20. maj, som en del af debatgrundlaget, for man skal kunne forstå baggrunden for de hændelser, der har været i SEAS, og det er mange, mange års totalt misforstået drift af et elselkab, der har resulteret i, vi er nået dertil, hvor vi er i dag.

Tilbage til løsningsmulighederne: Når ikke en konkurs var det bedst opnåelige, synes vi faktisk, at det forslag, der blev formuleret af SEAS' bestyrelse og senere konfirmeret af dets repræsentantskab, var en fornuftig løsning. Vi så det sådan, at det eneste alternativ til den løsning på daværende tidspunkt var, at energiministeren skulle gå den tunge gang til Folketingets Finansudvalg og bede om at få en statsbevilling til at udrede den gæld, der var opstået i SEAS. Men det ville jo under alle omstændigheder være en utilfredsstillende løsning, for hvad i alverden skal skatteyderne i Aalborg, Århus og Aabenraa blandes ind i den sag for, som jo dybest set skyldes en ukyndig ledelse i et enkelt elselkab? Så vi modtog med glæde forslaget om, at man over en 15-års-periode kunne udnytte nogle rationaliseringsgevinster til at give elforbrugere lavere elpriser, og der var jo et løfte om, at det skulle ske allerede fra 1995. Jeg ved ikke engang, om det elselkab, hvorfra jeg bliver forsynet, kan afgive den slags løfter, men det var jo glimrende. Så var der også løftet om, at den anden halvdel af rationaliseringsgevinsten skulle bruges til at få genopbygget egenkapitalen.

Så gik juristeriet i gang, for det viste sig, at det ikke kunne lade sig gøre, hævdede man fra Energiministeriets side, og det blev så fulgt op af diverse notater fra jurister m.v. Man begyndte så at overveje muligheden for at fusionere SEAS med NESA, men det er jo heller ikke uden problemer, for det kræver også ministerens velvillige indstilling.

Vi kunne forstå på det hele, at ministeren og regeringen ikke er velvilligt indstillet over for

den første løsningsmodel for SEAS. I Folketingets Energipolitiske Udvalg stillede vi i denne samling et spørgsmål om en SEAS-fusion med NESA, nr. 39 på bilag 145, og fik det svar, at det krævede, at energiministeren godkendte projektet. Så selv om disse fusionsforhandlinger nu resulterer i en aftale, er der ingen garanti for, at den aftale vil blive godkendt af regeringen og energiministeren.

Da en vel ikke uvæsentlig energipolitisk ordfører blandt regeringspartierne, hr. Poul Nielson, i dag blev afkrævet et udsagn om, hvad hans foretrukne løsning er, var hr. Poul Nielsons melding, at han ikke ønskede at delagtiggøre Folketinget i, hvad det store Socialdemokrati mener.

SEAS' bestyrelse og ledelse er derfor i dag i den situation, at de ved, at deres egen løsningsmodel har fået tommeltotten nedad af regeringen, og en eventuel fusionskontrakt med NESA er der ikke engang en garanti for vil blive godkendt, og den kræver, jf. det nævnte bilag, godkendelse. Så vi kan altså komme i den situation, at løsningsmodel nr. 2, som mange har sagt er den næstbedste løsning, heller ikke opnår regeringens grønne stempel, men hvad SEAS så skal gøre, kan vi ikke få noget svar på i dag, for hverken ministeren eller hr. Poul Nielson vil fortælle, om man synes en fusion med NESA er en god idé.

At disse fusionsforhandlinger har stået på i længere tid, har vi da ikke været det mindste i tvivl om. Var man det, kunne man f.eks. den 16. marts dette år på Ritzaus Bureau læse en udtalelse fra NESA's bestyrelse, hvor Birthe Philip tilkendegav, at fusionsforhandlingerne var i fuld gang, og at det eneste udestående problem – men det er dog trods alt heller ikke et lille problem – var denne negative egenkapital, som SEAS bragte med ind i ægteskabet.

Der er tale om en negativ medgift, og det er jo ikke nemt, for hvordan skal NESA kontere dette tab? Elprisudvalgets afgørelse fra december sidste år er jo utvetydig, og den har endda oven i købet været anket de steder, den kan ankes, så NESA må heller ikke indregne dette tab over for deres elforbrugere. Hvor vil NESA så gøre af denne negative medgift, det i givet fald skal have med ved en fusion med SEAS?

Det ved jeg ikke, og i den korrespondance, de offentlige udtalelser osv., der har været, er der heller ikke givet noget entydigt bud på,

[Klm Bøhnke]

hvad vi skal gøre i den situation. Derfor er det for os at se stadig væk sådan, at vi skal vende tilbage til løsningsmodel nr. 1, nemlig at det er forbrugerne i SEAS-området, der kommer til over denne 15-årige periode at undvære lidt af de rationaliseringsgevinster, de ellers skulle have haft, for hvorfor skal det være NESA-forbrugere i den anden ende af Sjælland, der på den ene eller den anden måde skal være med til at betale denne regning? Det kan vi ikke se.

Vi kan godt diskutere, om SEAS-forbrugere i den tid, alt det her har stået på, har haft tilstrækkelig demokratisk indflydelse osv., men den debat kommer nok op, når bogen udkommer den 20. maj; så lad os vente med den.

Hvorom alting er, er den løsning, SEAS' bestyrelse har fremsat, stadig væk efter vores mening den rigtige måde at gribe det an på, og derfor så vi også frem til dagens debat. Vi havde håbet, at vi kunne have fået vedtaget en dagsorden, der måske ikke sagde, at et flertal ønskede det sådan, men i hvert fald at næsten halvdelen af Folketingets medlemmer gav energiministeren tilstrækkelig parlamentarisk opbakning til at kunne begynde at handle. Han skulle bare være enig med regeringen, og så vidste han, at resten af Folketinget ville følge med.

Så sent som i sidste uge lå der et udkast til et dagsordensforslag, som vi havde givet vores fulde tilslutning, men pudsigt nok er det SEAS selv, der som hunden i keglespillet den 5. maj diverterer med udtalelser, hvor man pludselig fortæller, at det nok i virkeligheden er en sammenlægning med NESA, der er undervejs, og det er klart, at i den situation bliver det jo svært for Folketinget at vedtage, at det i øvrigt mener noget andet, og ministeren fik et alibi for ikke at skulle tage stilling til den første løsningsplan.

Det var politisk dumt gjort af SEAS, for det er i dag, debatten er, og ikke i morgen. Det kan være, at den også kommer den 24. juni, men set i forhold til i dag var det politisk dumt gjort. Man kunne i dag have fået opbakning fra mindst 89 mandater bag SEAS' bestyrelses egen løsningsplan, hvis man havde villet have det. Nu skal vi i stedet for tage stilling til en dagsorden fra SF, som taler om, at det er på lokalt niveau osv. Bevares, hvis man bare læser det, er det da selvfølgelig vældig positivt. Problemet er bare, at denne sag har stået på længe,

og vi ved, at der også har været det ønske inde i debatten, at de lokale kommuner skal overtage det, så man simpelt hen atomiserer SEAS og gør det til små kommunale elforsyningselskaber; den løsning ønsker vi ikke at bidrage til.

Jeg kan forstå på hr. Riishøj, at fortolkningen af dagsordenen i dag er så bred, at også en kommunal løsning kan komme på tale, og når det er tilfældet, kan vi ikke støtte dagsordenen. Hvis derimod dagsordenen havde gået på denne fornuftige løsning, som er formuleret og udtænkt af SEAS' bestyrelse, havde situationen været en anden.

Hvad vil der så ske, når debatten i dag er forbi? Der sker det, at SF's dagsordensforslag bliver nedstemt, og at fusionsforhandlingerne fortsætter; det bliver den eneste konklusion af denne debat.

Men vi kunne ærlig talt have haft mulighed for at få et konkret resultat; vi synes, det er ærgerligt, at vi ikke har fået det.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for svaret på forespørgslen og sige, at jeg i virkeligheden beundrer ministeren for at kunne sige så meget. Jeg synes, debatten har afsløret, at det er en utrolig tyndbenet forespørgsel, og det er den naturligvis, fordi den har indbyggede modsætninger. På den ene side har vi ordførere, der stiller sig op og siger, at de der gode bestyrelser skal have lov til at beslutte selv, og på den anden side ønsker de altså en minister, der skal være mere aktiv.

Der er nogle indbyggede problemer i at sige begge ting på en gang, og det giver selvfølgelig også en afspejling i debatten her, for indtil nu har ordførertalerne unægtelig været lidt udvandede, og det er der jo så ikke noget at gøre ved.

Det er CD's grundholdning, at Folketinget ikke skal blande sig i disse forhold, når forhandlingerne løber, og det er jo tilfældet. SEAS har meddelt os, at der er forhandlinger i gang, og at de ser positive ud, og derfor føler vi egentlig, at Folketinget skal holde fingrene væk, og derfor mener jeg, at der har været så lidt debat, som der har været i dag.

Selvfølgelig sker der noget, hvis de forhandlinger mislykkes, og så er det klart, at ministeren igen må tænke på disse ting, men lad os dog nu lige klappe hesten, indtil vi får set, hvad der kommer ud af det.

[Peter Duetoft]

Jeg vil godt vende tilbage til den ordveksling, vi havde tidligere i dag. Jeg vil godt holde fast i, at da man i sin tid gik ind i de sideordnede aktiviteter, vidste man naturligvis, hvad man gjorde, og hvad det kunne føre til. Derfor mener jeg stadig væk også, at det er rimeligt, at en dårlig styring af sideordnede aktiviteter får nogle konsekvenser. Nu ved vi jo, at det var gode Venstrefolk, der i sin tid gav tilladelsen – det skal de ikke bebrejdes, det er udmærket, og det er godt, at de ikke har vasket så meget hænder i dag, som de har gjort ved tidligere lejligheder – men i de breve, der forelå på den tid, var der nogle klausuler, som SEAS skulle leve op til, og det er lidt svært at se, at man har levet op til dem. Derfor må det naturligvis få en eller anden form for følgevirkning, og den følgevirkning, jeg håber det bl.a. får, er, at når vi i fremtiden ser selskaber gå ind og lave sideordnede aktiviteter, er vi mere kritiske og følger tingene tættere, end vi har gjort i SEAS-sagen.

Jeg indrømmer blankt, at der også er en skillelinje her i Tinget, og at CD har været tilhænger af de sideordnede aktiviteter. Vi føler i mange tilfælde, at det ville være logisk, men har man ikke lært andet af SEAS-sagen, har man da i al fald lært, at man er nødt til at følge dem tættere, end man gjorde her, og gribe før ind, hvis de begynder at skride, og være meget kritisk over for, hvad det er for noget, man går ind i. Det er da i virkeligheden ikke den værste lære, man kan uddrage af denne sag.

Vi kan vel alle sammen være bekymret for centraliseringen i Gentofte Kommune, hvis fusionen mellem NESAs og SEAS bliver til noget. Det er klart, at det kan være et problem, men jeg håber da også, at man så i forhandlingerne er opmærksom på, at der er den bekymring. Jeg håber da også, at man vil indbygge muligheder for at begrænse salg til udlandet af aktier eller i det hele taget indbygge garantier for, at de dele af Sjælland, der så skal styres fra Gentofte – om man kan sige det sådan – også får indflydelse. Det er igen ikke noget, vi skal blande os i, men jeg håber da bestemt, at de forhandlende parter er opmærksom på de problemer, sådan at vi i givet fald får en ordening, som ministeren kan sige ja til, og som vil være fornuftig.

Omvendt kan man så spørge: Er det nu så dårligt med en eventuel fusion? Det er jeg slet

ikke sikker på at det er. Jeg kan godt lide den der nye alliance i dansk energipolitik mellem SF og Venstre, den er meget fascinerende, og det har vi ventet på i mange år, men det er jo, fordi begge partier har denne ulyksalige decentraliseringstrang, hvor man skal sidde ude i de danske småkommuner omkring bystenerne og afgøre, hvordan verden ser ud.

I dansk energipolitik er kodeordet i øjeblikket ikke decentralisering. Jeg er ikke sikker på, at fusionen mellem NESAs og SEAS set i et internationalt perspektiv, i et EU-perspektiv, ikke på lang sigt faktisk kan vise sig at være en fordel, for de får dermed en størrelse, der gør dem i stand til at deltage i et eventuelt frit energimarked. Det er måske en lidt kedelig baggrund, det så i givet fald bliver skabt på, men lad os nu ikke stå her og græde hele tiden over, at det alt sammen er så slemt. Det kan godt være, at den udvikling i virkeligheden kan vise sig at være ganske positiv. At Sjælland er et interessant energiområde for udlændinge viste den gamle SEAS-sag da, da SEAS var ved at blive købt op af udenlandske selskaber. Det ville de udenlandske selskaber da ikke gøre for deres egen fornøjelses skyld – jo, det ville de – men de ville ikke gøre det for vores blå øjnes skyld. Det ville da selvfølgelig være, fordi de så et potentiale i energiudviklingen på Sjælland, og det potentiale kan vi lige så godt bruge til at få sat et system i gang, der er stærkt nok til at være med på internationalt plan.

Det er derfor, jeg godt vil opfordre til, at man i forhandlingerne får nogle garantier mod udenlandske køb i dette i givet fald samlede selskab. Jeg frygter, at udenlandske interesser vil blive endnu større efter en fusion, fordi de vil stå så meget stærkere, og derfor ville det være rart at have en eller anden prop i det.

Men jeg håber altså som sagt, at forhandlingerne lykkes, og at man får held og lykke til at komme videre. Jeg tror, at det i givet fald bliver den bedste løsning, men hvis forhandlingerne ikke lykkes, er det klart, at vi må tage tingene op igen, men jeg håber som sagt, at man selv kan finde ud af dem.

Med de ord er der vel ikke stor tvivl om, at hr. Riishøjs dagsorden ikke vil få stemmer fra CD's side.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Nu når hr. Peter Duetoft jo vidt omkring i

[Peter Hansen-Nord]

sine ordførertaler, og jeg skal ikke kommentere det hele, men hr. Peter Duetoft nævnte fortiden, og hvem der måtte have været med til det ene og det andet.

Jeg synes, det er væsentligt at få fastslået et par helt konkrete ting. Det har ikke på noget tidspunkt været diskuteret, hvorvidt sideordnede aktiviteter var lovlige eller ulovlige, for de har altid været lovlige; det måtte man godt gøre. Problemet har ligget i, hvor tab eller gevinst skulle placeres henne, og der har været mange energiministre med i tidens løb.

Hr. Peter Duetoft ønskede at tegne et billede af, at det var et Venstreproblem; det er det ikke. Jeg vil endda sige, at hvis vi endelig skulle ind i den diskussion, hvad jeg ikke mener tjener noget som helst formål, mener jeg nok, at når vi taler om disse ministre, har de forsøgt med de breve og den korrespondance, vi alle kender, at understrege, at hvad angår disse aktiviteter, har man altså ikke kunnet forvente, at et eventuelt underskud kunne modregnes i elprisen. Det har ligget fast gang på gang.

Så lad os ikke rejse debat om nogle emner og nogle problemer, som vi nok er afklarede om. Men om ikke for andet så af hensyn til referatet vil jeg ikke have den udlægning, som hr. Peter Duetoft kom med.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg kan heller ikke nå at komme med kommentarer til alle de flyvske bemærkninger, hr. Peter Duetoft kom med. Men bare én ting om det med at blande sig og ikke blande sig, hr. Peter Duetoft: Det drejer sig om koncessioner. Man skal have en politisk tilladelse fra ministerens side til at drive elforsyningsvirksomhed. Hvis denne fusion skal godkendes, skal ministeren med respekt over for Folketinget godkende den. Man blander sig altså, for sådan er systemet. Det er jo ikke en bolchefabrik eller en legetøjsfabrik, det drejer sig om; det er elforsyning, som er noget lovreguleret. Der skal tages politiske beslutninger, og så har vi naturligvis et ansvar for at vurdere, om de politiske beslutninger er rigtige eller ikke rigtige.

Når vi blander os nu fra SF's side, er det for at åbne for flere muligheder. Det, der sker i dag efter debatten, er, at man reelt afkobler én mulighed og kun har én mulighed tilbage, nemlig fusionsforhandlingerne eller en uden-

landsk overtagelse. Man udelukker én mulighed, nemlig at selskabet kan køre videre, og det vil sige, at man lukker for en valgmulighed. Men at sige, at man ikke blander sig i et område, som er politisk bestemt, er ganske enkelt vrøvl.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Mine bemærkninger var da åbenbart ikke mere flyvske, end at hr. Riishøj ønskede at kommentere dem, og det er dog altid noget.

Til hr. Peter Hansen-Nord vil jeg blot sige, at det, jeg ønskede at markere, fordi jeg jo kan huske alle diskussionerne gennem tiden omkring sideordnede aktiviteter, var bare for god ordens skyld, at jeg godt ville understrege, at de oprindelige godkendelser omkring drivhusene altså blev givet af Venstreministre.

Det var bare lige for at have dén med. Jeg kan se, at hr. Peter Hansen-Nord ryster på hovedet, men mig bekendt var det altså i 1988 en Venstreminister, der skrev under. Jeg indrømmer, at det med tabet netop blev understreget dengang, og det er jo en af de klausuler, man ikke har levet op til, som jeg også nævnte. Jeg vil bare sige, at Venstres friløb omkring sideordnede aktiviteter, som man har prøvet så ofte, ikke holder i denne her sag; det ville jeg bare benytte lejligheden til at markere.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Duetoft: Der er absolut ikke tale om noget friløb af nogen som helst karakter i det her spil.

Den dialog, der har været mellem SF og Venstre omkring en anden dagsorden, står vi fuldt og fast ved, for vi synes, det var en rimelig imødekommelse af en fordeling af det ansvar – fortiden, den grå zone, kald det, hvad man vil – der ligger omkring selskabet. Det står vi fast ved. Vi mener også, at den løsning, som SEAS selv har beskrevet, er en god løsning. Det er en løsning, hvor man selv tager den økonomiske bet, og det eneste, man for så vidt ønsker – hr. Peter Duetoft kender jo løsningen i detaljer – er egentlig blot en lovgivningsmæssig mulighed for at reetablere en egenkapital, samtidig med at man i øvrigt er i stand til at sænke elprisen.

[Peter Hansen-Nord]

Dette har været et forslag, hvorom vi har sagt: Vi synes, at det var et fornuftigt forslag, som vi gerne vil være med til at hjælpe jer videre med.

Vibeke Grønbæk (RV):

Da partiets energipolitiske ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, ikke kan være til stede under behandlingen af denne forespørgsel, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne fremføre partiets synspunkter.

Indledningsvis vil jeg gerne takke ministeren for svaret på SF's forespørgsel om, hvilke initiativer regeringen vil tage til løsning af problemerne i SEAS-sagen. Jeg tror, at alle er enige med mig i, at alle var positive og optimistiske, da projektet om tomatdyrkning så dagens lys i 1989. De daværende energiministre fra henholdsvis Venstre og Det Radikale Venstre var også yderst tilfredse, og elforbrugerne i det sydsjællandske så også tilfredse til, da gartnerierne skød op på de bare marker. Der var jo fornuft i det, man iværksatte – i hvert fald ud fra en miljømæssig betragtning.

Overskudsvarme til dyrkning af tomater, fint nok. Udvikling af vindkraft, fint nok. Men ak, det skulle være så godt, og vi kender resten. Det var ikke alle, der brød sig om tomater fra Masnedø.

SEAS' økonomi havde det ikke så godt, og en turbulent udvikling startede. Vi ved, at SEAS i 1993 kom ud med et stort underskud plus et tab på 230 mio. kr. Det så – for at sige det mildt – uoverskueligt ud, og elforbrugerne i området var rystet over udmeldingerne.

Der er nu kommet en ny ledelse, som har fremlagt nogle modeller til løsning af den økonomiske krise i selskabet.

Der har været interessante løsningsmodeller, hvor man har inddraget kommunerne i en løsning. Man har peget på en overgangsløsning med negativ egenkapital, men i de modeller har det også været en kendsgerning, at Folketinget skulle bidrage med midler. Det har Det Radikale Venstre ikke ment var fornuftigt. Vi mener, at SEAS selv skulle rede trådene ud, også selv om det ville resultere i en eventuel fusion med et andet selskab.

Det har været og er måske stadig en meget kompliceret sag, men af aviserne og brev fra bestyrelsens formand af den 5. maj fremgår det, at det nu ser lidt lysere ud.

Jeg mener, at ministeren på udmærket vis har redegjort for forløbet og for problematikken. Det er faktisk svært at debattere en sag som denne, når man er vidende om, at der foregår intense forhandlinger.

Hvad kan man så lære af sådan en sag? Egentlig skal man måske bruge den også i fremtiden eller se pædagogisk på det, for der er én ting, der er helt sikkert, og det er, at elforbrugerne i det sydsjællandske vil følge udviklingen i selskaberne fremover med mere interesse, uanset om det ender med en fusion eller ej.

Man kan med andre ord sige, at man i hvert fald skal huske at bruge sine demokratiske rettigheder, og at man ikke skal læne sig tilbage og være i god tro. Den tid er forbi.

Der er flere partier her i salen, som har været ude med, at det var nødvendigt at gå ind og redde SEAS, næsten uanset hvilke økonomiske omkostninger det måtte have. Det kunne man gøre, men det har altså ikke været en sag, man bare lige kunne løse.

Jeg vil gerne gøre Tinget opmærksom på, at Det Radikale Venstre har fulgt sagen med interesse, men også med ro, og vi ved, at der snart kommer en løsning. Vi håber, at den bliver tilfredsstillende for parterne også set i lyset af, at man helst havde bevaret selskabet på sydsjællandske hænder.

På baggrund af de igangværende forhandlinger kan vi ikke støtte dagsordenen fra SF.

Energiministeren (Jann Sjursen):

Jeg synes ikke, at debatten i dag giver mig anledning til at komme med mange nye betragtninger her ved debattens formentlige afslutning. Men jeg vil da godt understrege endnu en gang, at jeg absolut mener, at bestyrelsen, direktionen og repræsentantskabet har påtaget sig det ansvar, som man burde gøre, og afdækket de forskellige løsningsmuligheder.

En ting, som jeg måske ikke helt forstår på baggrund af debatten, er den rolle, som brevet fra SEAS' ledelse til Det Energipolitiske Udvalg af 5. maj skulle have. Jeg kan ikke se, det har bragt så meget nyt for dagen, for det, som selskabet i det brev konstaterer, er, at der er nogle fusionsforhandlinger i gang, at man synes, de forløber godt, og at der er nogle muligheder i det, men at man i øvrigt stadig væk henviser til den løsning, som man hele tiden har arbejdet for.

[Energiministeren]

Derfor synes jeg ikke, at der nødvendigvis er meget at klandre selskabets ledelse for i forbindelse med det brev, for det beskriver sådan set meget godt det, som man fra selskabets side hele tiden har gjort opmærksom på.

Jeg synes, det er vigtigt, at både Folketinget og selvfølgelig også jeg som minister nu afventer resultatet af de igangværende forhandlinger. Før de er afsluttet, synes jeg sådan set ikke, der er noget at tage stilling til, for det er heller ikke rimeligt, at man går ind og tager stilling i selve det forhandlingsforløb, der er for nærværende.

Det synes jeg sådan set er meget tilfredsstillende at måtte konstatere på baggrund af debatten i dag. Det synes i virkeligheden at være opfattelsen hos et meget stort flertal i Folketinget, at sådan skal det være, når situationen er den, at der pågår forhandlinger mellem to selskaber om fusion. Så går man ikke ind og blander sig direkte i det. Det synes jeg faktisk er tilfredsstillende.

Riishøj (SF):

Det skal ikke blive langt. Jeg forstår godt, at energiministeren er glad for det brev, som blev sendt til Det Energipolitiske Udvalg. Det er jo indlysende, at hvis man i SEAS' bestyrelse er meget utilfreds og ønsker en ændring, skriver man ikke brev på den måde. Jeg har fået mange breve i forskellige udvalg, og hvis man dér virkelig ønsker noget ændret, er man vred og begynder ikke at pege på en løsning, som er blevet én påtvunget, fordi man ikke vil åbne op for andre muligheder.

Men selvfølgelig er energiministeren da tilfreds med det, og det kan jo ikke overraske os.

Jeg skal heller ikke drage for mange konklusioner af denne debat. Jeg har forstået på både Socialdemokratiet og Venstre, at man sådan set ikke gør det definitivt op, men at der er en spinkel mulighed for, at sagen kan rejses igen. Hvis fusionsforhandlingerne bryder sammen, er der selvfølgelig en ny situation, men naturligvis er der også en ny situation, hvis man er utilfreds med slutresultatet.

Desværre må man nok gøre sig klart, at hvis der kommer et slutresultat, der ikke ændrer på magtfordelingen i NESA-området, er jeg sikker på, at CD vil acceptere det slutresultat.

Men o.k., vi får se, hvad det ender med. Der er ingen grund til optimisme. Jeg skal ikke bil-

de elforbrugerne i det sydsjællandske ind, at den sag har en udgang, som vi fra SF's side føler ville have været den bedste. Jeg tror nemlig, at man i dag reelt har taget beslutningen om, at SEAS skal gå over i historien, og at vi formodentlig står over for en fusion med en centralisering, som CD kan være glad for og med en struktur, som CD måske ikke er glad for. Men man siger ja tak alligevel fra CD's side i sidste instans, og jeg frygter, at Socialdemokratiet også vil gøre det, uanset om elforbrugerne i fremtiden skal styres fra Gentofte Kommune. Jeg håber, min pessimisme er ubegrundet, men jeg synes i hvert fald, jeg er blevet klogere efter den debat, der har været i dag, mere politisk afklaret, selv om jeg ikke kan udtrykke tilfredshed med slutresultatet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 60 af Riishøj (SF) (se foran)

forkastedes, idet 9 (SF) stemte for, 88 (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

*Meddelelser fra formanden:***Anden næstformand (Grove):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det Udenrigspolitiske Nævn (7/5 94):

Udtræder: Merete Aarup (KF)

Ny stedf.: Ninn-Hansen (KF)

Socialudvalget (6/5 94):

Udtræder: Merete Aarup (KF)

Nyt medl.: Per Tærsebøl (KF)

Udvalget for Forretningsordenen (9/5 94):

Udtræder: Charlotte Enevoldsen (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Finansudvalget (9/5 94):

Udtræder: Charlotte Enevoldsen (CD)

[Anden næstformand]

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. maj 1994, kl. 10.00.

Trafikudvalget (9/5 94):

Udtræder: Charlotte Enevoldsen (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Det Udenrigspolitiske Nævn (9/5 94):

Udtræder: Charlotte Enevoldsen (CD)

Ny stedf.: Arne Melchior (CD)

Mødet hævet kl. 16.46
